

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-269/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić članica vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranja Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe D. Š. iz Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/16-01/474, urbroj: 401-01-/06-17-06 od 11. rujna 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje pod točkom 1. dispozitiva poništeno je rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta klasa: UP/I-008-01/16-01/00003, urbroj: 513-01-16-0002 od 27. srpnja 2016. Točkom 2. dispozitiva osporenog rješenja odobrava se D. Š. pristup zatraženim informacijama na način da joj se dostave preslike zapisnika o nadzoru prosvjetne inspekcije Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Samostalnog sektora za inspekcijski nadzor, Službe prosvjetne inspekcije klasa: UP/I-600-04/14-03/00154, urbroj: 533-23-14-0001 od 6. ožujka 2015. i rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Samostalnog sektora za inspekcijski nadzor, Službe prosvjetne inspekcije, klasa: UP/I-600-04/14-03/00154, urbroj: 533-23-15-0006 od 16. ožujka 2015., te je točkom 3. dispozitiva naloženo Ministarstvu znanosti i obrazovanja da u roku od osam dana od dana primitka ovog rješenja postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je stajalište tuženika, navedeno u osporavanom rješenju, a u vezi s informacijama iz inspekcijskih nadzora da „radi transparentnog rada tijela javne vlasti takve informacije trebaju biti dostupne javnosti jer se onemogućavanjem transparentnosti u radu tijela javne vlasti onemogućava i Ustavom zajamčeno prava na pristup informacijama tijela javne vlasti, a osobito imajući u vidu sadržaj predmetnih informacija, odnosno općenito borbu protiv korupcije i drugih nezakonitosti“, upućuje na to da bi svi zapisnici, rješenja i drugi akti prosvjetnih inspektora vezani uz provođenje inspekcijskih nadzora trebali biti javno objavljivani. S tim u vezi

napominje da je D. Š., kao podnositeljica podneska koji je bio povod za pokretanje inspekcijskog postupka u ... gimnaziji, u skladu s odredbama članka 13. Zakona o prosvjetnoj inspekciji obaviještena o pokretanju inspekcijskog postupka te o rezultatima provedenog nadzora. U svom podnesku D. Š. navela je 18 navodnih nepravilnosti koje bi trebalo inspekcijskim nadzorom provjeriti, međutim, 11 takvih navoda nije bilo iz ovlasti postupanja prosvjetne inspekcije, odnosno, nisu se mogli utvrđivati inspekcijskim nadzorom jer su bili nedovoljno konkretni da bi istim bili provjerljivi, što je sve zapisnički u nadzoru i konstatirano. Među navodima u podnesku koji nisu provjeravani bili su i oni vezani uz otkaz ugovora o radu D. Š., a za što je ista bila posebna zainteresirana. Naime, kako je u nadzoru utvrđeno da je o tom pitanju pokrenut sudski spor, trebalo je postupiti sukladno odredbi članka 19. stavka 3. Zakona o prosvjetnoj inspekciji, te obustaviti inspekcijski postupak, no isto nije učinjeno jer predmet nadzora nije bio samo njezin otkaz ugovora o radu. O svemu tome podnositeljica podneska jasno je i detaljno obaviještena u izvješću o provedenom nadzoru. U tom su izvješću, u bitnome, navedeni svi utvrđeni nedostaci i poduzete mjere, no pri tome nisu detaljno navođena imena i prezimena djelatnika kojima je trebalo zaduženja uskladiti s propisom. Stoga i sam tuženik u svom rješenju potvrđuje činjenicu da je gospođa Š. u izvješću, u sažetom obliku, informirana o svim bitnim utvrđenim činjenicama iz predmetnog zapisnika. Nadalje ističe da identitet radnika školske ustanove, a čija su zaduženja i ugovori o radu bili predmetom inspekcijskog nadzora, za koje su utvrđene određene nepravilnosti, nisu i ne mogu biti predmet javnoga interesa jer nije riječ o odgovornosti tih osoba. Riječ je o odgovornosti same ustanove, odnosno ravnatelja i tijela koja su utvrđivala prijedlog godišnjega plana i programa rada škole te tijela koje je isto donijelo. Također, navođenje kao primjera javnost informacija u svezi s razrješenjem ravnateljice ... gimnazije nema nikakve veze s iznošenjem podataka o djelatnicima škole kojima je zaduženja trebalo uskladiti s propisom. Naime, u slučaju ravnateljice riječ je bila o osobnoj odgovornosti iste, a koja je kao posljedicu imala njezino razrješenje. Naprotiv, kada je riječ o tim radnicima škole, tu ne postoji nikakva njihova osobna odgovornost za utvrđene nepravilnosti. Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika o ostvarivanju prava na pristup informacija i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, te je istakao u pogledu navoda iz tužbe da iste u cijelosti smatra potpuno promašenima, jer tužitelj zapravo i nije naveo razloge zbog kojih je podnio predmetnu tužbu te za istu nije podnio valjano niti dokumentirano obrazloženje, osim pukog navođenja nepostojanja javnog interesa za omogućavanje pristupa predmetnim informacijama i navoda o tome da zaposlenici školske ustanove nisu odgovorni za nepravilnosti koje su utvrđene u inspekcijskom nadzoru, a što smatra potpuno izlišnim jer navedeno nema nikakve veze s ovim postupkom, te i sami u tužbi navode tko su osobe koje izrađuje planove i programe rada u školskim ustanovama odnosno tko su odgovorne osobe u istima. To što je tuženik u pobijanom rješenju naveo da je D. Š. o nadzoru bila obaviještena u izvješću koje je sadržavalo bitne činjenice iz istoga ide samo u prilog argumentu tuženika da nema razloga za ograničenje pristupa istoj informaciji. Kako je to u pobijanom rješenju i navedeno imena i prezimena fizičkih osoba koja bi u nekom slučaju mogla ili trebala biti zaštićena kao osobni podatak, u predmetnom slučaju nisu zaštićena, jer se radi o zaposlenicima tijela javne vlasti koje se financira iz proračunskih sredstava, a koja su već navedena i javno objavljena na internetskoj stranici školske ustanove te se za navedene informacije javni interes podrazumijeva sukladno odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Dakle, činjenica je da se u predmetnom slučaju radi o informacijama tijela javne vlasti koje je proračunski korisnik a koje se odnose na drugo tijelo javne vlasti koje je također obveznik primjene Zakona o pravu na pristup informacijama te se radi o tijelima čiji rad treba biti transparentan. Proglašavanje profesionalnom tajnom podataka koji bi trebali biti dostupni javnosti protivno je načelu javnosti i transparentnosti te se stoga postavlja pitanje koje bi to štetne posljedice mogle nastati i za koje odnosno čije interese

bilo tužitelja bilo školske ustanove u predmetnom slučaju, kada njihov rad i poslovanje u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama trebaju biti javni. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbu i potvrdi rješenje.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu D. Š. u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da razlozi zbog kojih tužitelj tvrdi da javnosti ne bi trebali biti dostupni podaci o provedenom inspekcijskom nadzoru te o poduzetim mjerama u slučaju koji je prijavila su pogrešni. Naime, razvidno je da je ... Gimnazija godinama i desetljećima pod okriljem tužitelja te uz prešutni blagoslov prosvjetne inspekcijske poslovala u suprotnosti s propisima Republike Hrvatske. Smatra da je njezin zahtjev za pristup informacijama u posjedu prosvjetne inspekcije i tužitelja opravdan te da javni interes itekako prevladava odnosno da je, kao jedina institucija koja u Republici Hrvatskoj obavlja svoj posao u skladu sa zakonom i utvrđenim rokovima, Povjerenik za informiranje donio rješenje u skladu sa svim propisima i testom javnog interesa.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju i zainteresiranoj osobi, a odgovor na tužbu zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju i tuženiku.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, te kako stranke u tužbi, a isto tako ni u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.) informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovoga Zakona.

Člankom 15. stavkom 2. točkom 2. navedenog Zakona propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu.

Odredbom članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. ovoga Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da je kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen, te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Prema podacima u spisu predmeta dostavljenim ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je zainteresirana osoba D. Š. iz Z. podnijela tužitelju zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama u kojem je zatražila dostavu preslike zapisnika Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Samostalnoga sektora za inspekcijski nadzor, Službe prosvjetne inspekcije Z. od 6. ožujka 2015. te rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Samostalnoga sektora za inspekcijski nadzor, Službe prosvjetne inspekcije Z. od 16. ožujka 2015.

Tužitelj je svojim rješenjem od 27. srpnja 2016. odbio zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 2., a u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 2. i člankom 16. stavkom 1. i 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer su zatražene informacije službena tajna. Naime, prema mišljenju tužitelja u predmetnom slučaju zakonom je utvrđena obveza čuvanja službene tajne koja prevladava nad javnim interesom za dostavom informacija traženih zahtjevom zainteresirane osobe.

Tuženik je prema ocjeni ovoga Suda pravilno postupio kada je poništio navedeno rješenje

tužitelja te odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup informacijama to jest navedenim aktima od 6. ožujka 2015. i 16. ožujka 2015. godine koji se pobliže navode u rješenju tuženika, te naložio tužitelju da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja omogući pristup predmetnim informacijama.

U konkretnom slučaju je sukladno Zakonu o prosvjetnoj inspekciji ("Narodne novine", 61/11. i 16/12.) proveden inspekcijski nadzor prosvjetne inspekcije te je o utvrđenim činjenicama o provedenom nadzoru sastavljen zapisnik, tako da je u vrijeme podnošenja zahtjeva od strane zainteresirane osobe za pristup informacijama inspekcijski nadzor bio obavljen i dovršen a zapisnik o provedenom nadzoru predstavlja izrađenu i dovršenu informaciju, a sukladno činjenicama utvrđenima u nadzoru doneseno je i rješenje od 16. ožujka 2015. Tužitelj je zainteresiranoj osobi kao podnositeljici podnesaka dostavio izvješće o provedenom inspekcijskom nadzoru od 26. ožujka 2015. u kojem su u sažetom obliku navedene sve bitne činjenice iz predmetnog zapisnika te zabrane i naredbe iz predmetnog rješenja, pa stoga pravilno smatra tuženik da razlozi zbog kojih je tijelo javne vlasti odbilo predmetni zahtjev zainteresirane osobe nisu jasni, jer nije vidljivo što točno odnosno koji bi podaci iz predmetnih dokumenata predstavljali profesionalnu tajnu.

Tuženik je temeljem uvida u dostavljenu dokumentaciju koja se tražila zahtjevom za pristup informacijama utvrdio da predmetni zapisnik sadrži podatke o imenima i prezimenima pojedinih zaposlenika škole te podatke o njihovom radu i druge podatke o utvrđenom stanju pri provedenom inspekcijskom nadzoru a predmetno rješenje sadrži zabranu i naredbe koje su naložene na podlozi činjenica utvrđenih u nadzoru, a u kojem se navode imena i prezimena pojedinih zaposlenika ... gimnazije u Z. i pojedinih državnih dužnosnika. Pravilno nalazi tuženik da iako se radi o imenima i prezimenima koja jesu osobni podaci to ne znači da su oni u ovom slučaju i zaštićeni, jer činjenica je da se radi o zaposlenicima koji su plaćeni iz javnih sredstava kao i da su isti podaci poznati javnosti. U tom smislu pravilno konstatira da su na internetskoj stranici ... gimnazije u Z. objavljena imena i prezimena svih djelatnika te njihova zvanja odnosno nazivi njihovih radnih mjesta. Dakle, pravilno je utvrđeno da zatražena informacija predstavlja informaciju od javnog značaja koja bi trebala biti dostupna javnosti, jer se onemogućavanjem transparentnosti u radu tijela javne vlasti onemogućava i Ustavom zajamčeno pravo na pristup informacijama tijela javne vlasti, a osobito imajući u vidu sadržaj predmetnih informacija i interes javnosti za dobivanje informacija kakve je zatražila zainteresirana osoba.

Imajući na umu navedeno ovaj Sud nalazi pravilnom ocjenu tuženika da prvostupanjsko tijelo nije potkrijepilo svoju tvrdnju da tražene informacije predstavljaju profesionalnu tajnu te da osim citiranja općenitih zakonskih odredbi, te ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa od strane prvostupanjskog tijela u postupku povodom žalbe utvrđeno da su predmetne informacije od javnog interesa jer se odnose na rad tijela javne vlasti koji sukladno zakonu treba biti javan, te ne prevladava potreba zaštite prava na ograničenje već javni interes.

Sukladno svemu naprijed navedenom, a imajući na umu odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Zakona o tajnosti podataka ("Narodne novine" 79/07.) i Zakona o prosvjetnoj inspekciji, na koje tuženik upućuje u obrazloženju pobijanog rješenja, sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporeno rješenje tuženika, kojim je poništeno rješenje tužitelja, kojim rješenjem je zainteresiranoj osobi uskraćeno pružanje zatraženih informacija, pri čemu je tuženik prema ocjeni suda dao valjano obrazloženje za svoju odluku sukladno odredbi članka 120. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.).

S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te da ovaj Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja kako je to zatražio tužitelj, trebalo je odlučiti kao u dispozitivu presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.